

Hölmöläisperhe ostohuumassa

Hölmöläisperheen naapuriin oli rakennettu uusi hieno ostoskeskus. Sieltä tekivät löytöjä jokainen perheenjäsen vuorollaan. Äiti innostui hankkimaan kaikenlaista tarviketta ja koristusta kotiin. Isä huomasi, että nyt saa kolme isoa keittiönpöytää yhden hinnalla. Ne kannatti ostaa, vaikkei niitä juuri nyt tarvittukaan. Ullakolla ja kellarissa olisi kyllä tilaa säilyttää tavaraa.

Isoveli tuumasi, että kännykän väri alkoi jo kyllästyttää ja hankki uuden luurin. Pikkusisko puolestaan halusi poneja ja barbeja, kun niitä sai neljä kahden hinnalla.

Näin jatkui viikosta toiseen ja talo alkoi uhkaavasti täyttyä. Mutta ei hätää. Seinänvierille ja ikkunoiden eteen kun pinosi tavaraa, niin taas mahtui lisää. Myös huonekalujen alla ja kaappien päällä oli runsaasti varastotilaa.

Ahdasta tosin alkoi olla. Pöydän ääressä oli hankala istua, kun jalat eivät mahtuneet sen alle. Huoneesta toiseen pääsi kulkemaan enää kapeita polkuja pitkin. Pölyä alkoi kertyä niin, että perheenjäsenten silmät ja nenät alkoivat lakkaamatta vuotaa. Pikkusiskon jalkoihin tuli pölypunkin puremia. Isoveli yski ja kakisteli niin, että henkeä ahdisti. Isä joutui hankkimaan silmälasit, kun ei enää nähnyt sisällä ja äiti sai isoja mustelmia törmäilleessään tavararöykkiöihin.

Eräänä päivänä äidin kompastuttua pahvilaatikkoon ja kaaduttua pitkin pituuttaan lattialle, sattui kylässä käymään mies naapurista. Hän ihmetteli kovin hölmöläisten menoa ja taloa. Ikkunoista ei valo päässyt sisään ja ovesta ei mahtunut kuin vaivoin kulkemaan röykkiöiden keskelle.

"Voi teitä hölmöläisiä! Mihin te kaikkea tätä tavaraa tarvitsette?" hän huudahti. "Toimittakaa turhat tavaranne kirpputorille. Sitten saatte kodinkin siivottua. Sanokaa minun sanoneen, että sitten pikkusiskon ja isoveljen vaivat paranevat, isä voi luopua silmälasistaan ja äitikin voi paremmin. Ja menkää mieluummin vaikka vihreään puistoon eväsretkelle.", mies jatkoi.

Tästä perhe ilahtui ja ihmetteli miten eivät itse sitä olleet keksineet. "Miksi kompuroimme täällä pimeässä tavaroiden keskellä, jotka eivät edes kiinnosta meitä! Eihän täältä enää löydä etsimäänsä, kun joka paikka on täynnä."

